

Jongeren in coronatijd

Van de straat naar achter de voordeur

Jongeren die op straat rondhangen, in een depressie raken en rotzooi trappen. Je hoort veel over jongeren in coronatijd. Hoe gaat het jongerenwerk hier mee om? Jongerenwerkers Stan van Kampen, Monique Živanovič- Stegenga en Perry van der Wal vertellen er over.

Wat je tegenkomt als jongerenwerker? "De problemen die we nu vooral veel tegenkomen lopen uiteen van geen stage kunnen vinden, studievertraging maar ook depressieve klachten, slapeloosheid, problemen thuis," begint Perry zijn verhaal. "Daarbij moeten we denk ik wel groot compliment maken naar de jongeren in Meierijstad. Ze doen het gezien de omstandigheden best goed." Stan: "De overlast van jongeren blijft beperkt, er zijn minder Halt verwijzingen, maar aan de andere kant gebeurt er waarschijnlijk wel meer achter de voordeur." Wat je ziet is dat het jongerenwerk van groepswork naar individueel werk is verschoven", gaat Perry verder. "We hebben nu veel meer 1 op 1 contact. Het is veel afstemmen, monitoren, signalen oppikken, veel met ze praten." Monique: "We komen meer in contact met ouders, we komen meer achter de voordeur dan voorheen. Want dat is wel waar de problemen zich nu veelal afspelen".

"We zijn ook veel op straat," vertelt Stan. "De samenwerking met Politie en de Boa's is zo goed, ze laten ons ook ons werk doen". "Contact houden met jongeren is heel belangrijk, zeker wanneer er depressieve gevoelens zijn en ze zich nergens echt af kunnen reageren," aldus Perry, "we houden contact, via whats app of social media." "Doordat we nu op andere manieren activiteiten organiseren, online bijvoorbeeld, bereiken we ook andere groepen," vult Monique aan. "Wat dat betreft heeft de coronatijd het jongerenwerk ook veel gebracht". "Gelukkig kunnen we jongeren nog (op afspraak) ontmoeten in het jongerencentrum. Sommigen hebben geen fijne plek thuis. Ze dan een veilige en fijne plek kunnen bieden is goud waard", zegt Perry.

Over de vraag wat jongeren volgens hen het meeste missen hoeven ze niet lang na te denken: echt contact. Perry: "Gewoon weer echt met elkaar dingen doen". Monique vult aan: "Het weinige contact zorgt ervoor dat ze zich depressief gaan voelen, het geeft problemen thuis. Maar je ziet ook de veerkracht bij jongeren. Ze zijn bewuster, gaan nadenken wat kan ik doen? Ze gaan vrijwilligerswerk doen, zoeken betaalde baantjes, gaan sparen." Perry beaamt dat: " Naast de heftige verhalen zie je ook positieve dingen gebeuren."

Stan: "Of dat ook te danken is aan het jongerenwerk? Dat weet ik niet, wat we vooral willen is dat jongeren weten dat ze altijd contact met ons kunnen opnemen. Heb je een vraag? Zit je ergens mee? Niks is ons te gek". "Hulp vragen kan heel lastig zijn", vult Monique aan, "maar we willen dat mensen weten dat de deur bij ons altijd open staat. Voor jongeren én voor ouders. We zijn er echt voor iedereen."

Trix Cloosterman, voorzitter van de coöperatie Sociaal Werk Meierijstad. Deze bestaat uit 5 organisaties: Welzijn de Meerij, ONS welzijn, Lumens, MEE en Farent.

"Het jongerenwerk is sinds dit jaar in Meierijstad gemeentebreed belegd bij de coöperatie. Dit betekent concreet dat het jongerenwerk Het Honk in Sint-Oedenrode en Bizzi in Schijndel vanaf 1 januari 2021 onder Welzijn De Meerij vallen. We werken allemaal aan een gezamenlijk doel: dat inwoners van Meierijstad kunnen meedoen, zelfredzaam zijn en regie hebben over hun leven. De verbinding tussen alle disciplines is heel belangrijk. Ook voor het jongerenwerk, het gaat over jongeren maar ook over ouders, over werk, etc. De lijnen zijn nu nóg korter. De jongerencentra behouden hun eigen naam en identiteit maar we delen nog intensiever signalen, expertise, materialen. Zo werken we aan hetzelfde doel: dezelfde kansen voor alle jongeren in Meierijstad".

In gesprek met ouders

door wethouder Menno Roozendaal

Het zit deze twee moeders uit Meierijstad hoog. Ze zijn vriendinnen en hebben kinderen die net onder of net boven de 20 jaar zijn. Jongeren dus, die studeren, een bijbaantje hebben en normaal gesproken een druk sociaal leven zouden leiden. Maar nu even niet. Of ja even, ze missen al meer dan een jaar allerlei dingen die het leven van een jongere zo mooi maken. En dat vinden ze hartstikke vervelend voor hun kinderen. Ze worstelen soms best met hun rol als ouder.

"Toen wij zo oud waren, draaide ons leven toch ook om op stap gaan. Andere jongeren ontmoeten, de wereld ontdekken. Dat missen zij nu allemaal. En die tijd haal je niet meer in. Je bent maar 1 keer 18 jaar", aldus een van de moeders. Gelukkig kunnen ze goed sparren met elkaar over hoe ze als moeder kunnen omgaan met de emoties van hun kinderen.. "In het begin was het makkelijker dan nu. In ons gezin waren ook mensen besmet, we zagen de sterftcijfers in onze regio, de bloemen in Erp. Dat maakte indruk en er was misschien ook meer angst en daarmee voorzichtigheid. Nu is dat anders. En het hoort ook wel bij jongeren om recalcitrant te zijn".

Ik probeer in dit gesprek vooral een luisterend oor te bieden aan deze moeders, te erkennen dat het een lastige tijd is voor hun kinderen, maar ook voor henzelf. Dat we onszelf en elkaar niet te veel de maat moeten nemen. Door erover te praten en begrip te hebben voor emoties en frustraties die bij iedereen leven, helpen we elkaar.

In gesprek met Noor Rijkers

"Fijn dat ik met je in gesprek mag, Noor. Sta jij model voor 'de jongere in coronatijd', die in de knel is gekomen door alle beperkende maatregelen?", is mijn eerste vraag. Noor grinnikt en vertelt dat een vriendin haar heeft opgegeven, eraan toevoegend dat ze dat zelf nooit zou hebben bedacht.

Noor is 16 uur werkzaam bij Dichterbij, een organisatie voor mensen met een beperking, met onder andere dagbesteding. Daarnaast werkt ze 16 uur bij Dichterbij als ondersteunend begeleider met cliënten met diverse problematieken. Ze komt op veel plekken en is door haar werk met veel mensen in aanraking. Vorig jaar maart bleek een cliënt besmet met corona. Een beperkte vaste club begeleiders waaronder Noor mocht voor deze cliënt zorgen. "Bij ieder verzorgingsmoment moesten we ons in volledig beschermende kleding hijsen. Het waren zware omstandigheden om het werk te doen." Dit betekende voor Noor ook dat zij alle andere contacten in haar privé situatie tot een minimum wilde beperken en maximaal in quarantaine ging. Noor woonde op dat moment thuis in Nijnsel en wilde haar ouders niet belasten met de geldende quarantainemaatregelen. Haar ouders wilde ze niet in 'gevaar' brengen. Ze besloot om gedurende de afgesproken zes weken bij haar vriend in Boskant te gaan wonen. Met zijn tweeën zijn de quarantaineregels eenvoudiger te volbrengen. Noor lacht voluit. "Voor mij is corona in die zin juist heel goed uitpakket. Ik ging gedwongen samenwonen met mijn vriend en ik ben helemaal gelukkig met deze proefperiode van samenwonen met hem. Ik ben na 6 weken quarantaine terug naar huis gegaan voor een paar maanden. Heb toen snel de keuze gemaakt om definitief bij mijn vriend te gaan wonen. De proef was geslaagd. En de beperkingen rondom corona zijn nog steeds van kracht, maar samen redden we ons wel," aldus Noor.

Fijn, hoe een negatieve periode in de pandemietijd kan leiden tot een positief verhaal. Noor, jongere in coronatijd, die met haar vriend juist door de quarantaine beseft dat ze het heel fijn hebben samen en een mooie toekomst voor hen samen ziet. "Ik begrijp heel goed dat het voor andere jongeren een hele lastige periode is. Mijn broer van 18 jaar zit er echt niet op te wachten om samen met papa en mama naar The Voice te kijken. Hij wil eruit, bijvoorbeeld naar de kroeg, andere mensen ontmoeten. Heel lastig voor hem en vele andere jongeren. Ik heb geleerd om te genieten van kleine dingen, zoals spelletjes doen en lekker eten samen. Ik beseft dat ik samen ben met mijn vriend en daardoor in een andere fase zit. Tja."

LOCKDOWN? BLIJF BEWEGEN!

SPORTINLOPEN JEUGD MEIERIJSTAD!

SPORTCOACHES STAAN HIER VOOR JULLIE KLAAR:

MAANDAG	14.30-15.30u	sportveld Dommelrode, Sint-Oedenrode
MAANDAG	16.00-17.00u	sportveld Fredrikstraat, Sint-Oedenrode
DINSDAG	14.15-15.15u	mixx-veld EBC De Regenboog, Schijndel
DINSDAG	18.30-19.30u	mixx-veld EBC Noord, Schijndel
WOENSDAG	15.00-17.00u	Krajicek Playground, Veghel
DONDERDAG	18.30-19.30u	mixx-veld EBC Icarus, Schijndel
VRIJDAG	15.00-17.00u	Krajicek Playground, Veghel

KOM ACHTER JE SCHERM VANDAAN EN SPORT GEZELLIG MEE!

Voor jongens en meisjes vanaf groep 6 t/m 15 jaar.
Bij heel slecht weer gaat de inloop niet door.

Meer informatie bij sportcoaches;
bewegen@meierijstad.nl tel: 06-83609924

Wethouder Roozendaal in gesprek met jongeren...

Thijs (21):

Digitale onderwijs is voor mij wel te doen. Maar ik zie medestudenten die erop afhaken. Ik motiveer mijzelf door iets nieuws erbij te doen, daarom doe ik nu een minor Spaans. Ik heb al wat dingen meegemaakt maar sommigen missen wel veel: galafeest, schoolreizen, uitgaan, je eerste liefde. Ik heb een relatie, dus zit minder vaak alleen. Maar jongeren die dat niet hebben, die kunnen zich weleens eenzaam voelen. Al weet ik dat er ook relaties ontstaan zijn in deze tijd. Misschien dat jongeren er nu juist meer voor open staan.

Kris (19) baalt van deze coronatijd. Na de zomer ben ik op kamers gaan wonen en ben begonnen aan een nieuwe studie. Tot de kerstvakantie ging ik ook nog wel 2 keer per week naar school. Dan had je nog wat contact met andere studenten, maar nu is het vooral digitaal. Daarom ben ik maar weer naar huis gegaan. Dan heb ik toch wat meer ruimte en mensen om me heen. Maar de maatregelen leveren veel frustraties op en die moeten er dan even uit. En dat is niet altijd leuk voor de mensen om mij heen, maar het lucht wel op.

Noah (15): Ik maak me door corona niet per se zorgen om mijn fysieke gezondheid, maar meer om mijn mentale gezondheid. Ik doe ook niet veel, zit de hele dag maar een beetje te gamen en niks te doen. Ik haal mijn plezier uit de vrienden die je nog kan zien, maar het is wel eenzaam. Vakantie, is eigenlijk geen vakantie. Alles wordt saai. In het begin was gamen nog leuk maar dat gaat ook vervelen. En in je eentje sowieso. Met vrienden is alles leuker. Je komt dan ook op nieuwe ideeën.

Colin (16): Ik ga nu wel naar vrienden, want ja, anders heb ik straks helemaal geen sociale contacten meer. Als je maar 1 iemand op een dag mag zien. Dat hou ik gewoon niet vol. Dan heb ik het gevoel dat ik dingen mis. Ik heb dus geluk dat mijn ouders niet zo moeilijk doen. Ze zeggen, de boete is dan wel voor jezelf.

De complete verhalen lezen?

Ga naar www.meierijstad.nl/jong